

A Diakónia karácsonya Uzonban 2019.12.17.

Szerző Administrator
2019. december 18.
Utolsó frissítés 2019. december 18.

2019. december 18., szerda, KözéletA megszokott helyszínén, az uzoni kultúrotthonban zajlott idén is a Diakónia Keresztény Alapítvány idősekkel foglalkozó programágazatának karácsonyi ünnepe. Az eseményre meghívást kaptak a sepsiszentgyörgyi, kovásznai és környékbeli kovásznai régiókban élő, az alapítvány szolgáltatásaiban részesülő mozgásképes személyek. A rendezvényt sokrétű kulturális programmal, szeretetvendégséggel tették színesebbé, de a jelenlévők ünnepi adventi áhítatot is meghallgathattak.

Hozzájuk tartozókat hívtak meg, hiszen az együtt lévők mindannyian az alapítvány munkatársaitól szinte napi rendszerességgel kapnak gondoskodást, jó szót, látogatást, programokra hívják meg őket – fogalmazott megnyitóbeszédében Tóth Anna alapítványi vezető, aki a maga során szívvel-lélekkel irányította az eseményeket, odafigyelve a legapróbb részletekre is. „Sok-sok segítséggel, meghívással, talán rábeszélés, noszogatás következtében vannak itt. Azok is, akiken most az ünnepi ruhában nem látszik, de súlyos betegségben élnek, és talán otthon szomorkodnának” – emelte ki Tóth Anna, köszönetet mondva mindazoknak, akik elmentek a rendezvényre és akik hozzájárultak az ünnepség megszervezéséhez. Ráduly István polgármester házigazdaként köszöntötte a jelenlévőket, akiket apró kis angyalokkal ajándékozott meg. A községvezető rövid beszédében a Diakónia munkásságának fontosságát emelte ki – ezt maga is tapasztalhatta, hiszen édesapja is részesült a szolgáltatásokban. Mindezt szóban megköszönni nem is lehet – hangoztatta. Az uzoni községháza két éve lépett be a Diakónia rendszerébe, a rövid idő alatt is bizonyított a szervezet, példaértékű munkát végzett. Szívesen fizetik a hozzájárulást, és akkor sem hátrálnak, ha nőne az összeg – részletezte. Ungvári Barna András uzoni református lelkipásztor áhítatában a 130. zsoltárra (Várom az Urat...) alapozta mondandóját. Beszédében a várakozás fogalmát járta körül, kijelentve: mindannyiunkban van várakozás, ez viszont legtöbbször a mindennapi gondokhoz kapcsolódik, azaz földi várakozás. Ennél azonban sokkal több az Úrra való várakozás az adventi időszakban – hogy beköltözzön az életébe, hogy ott legyen. „Az a fontos, hogy milyen az én szívem, milyen az én lelkületem, hogy nyitott vagyok-e ebben a várakozó adventi időszakban is” – intette a jelenlévőket. Az áhítat során közös éneklésre is sor került – az alapítvány munkatársai és a lelkész gondoskodott, hogy minden résztvevő megkapja a dal szövegét, a felcsendülő Csendes éj azonban szinte mindenki számára ismerős volt. Az otthon melegét árasztó kultúrotthonban valódi nagycsaládi hangulat uralkodott. Ezek után színpadra léptek a Tatrangi Sándor Általános Iskola diákjai, mesejátékkal kedveskedve a jelenlévőknek. A tanoda kórusa is bemutatkozott, karvezető Márkos Zsuzsa tanárnő, őket követte a bardoci Kolumbán Sándor zenész-énekes – aki a maga során látássérültként részesül az alapítvány szolgáltatásaiban –, bensőséges karácsonyi műsora sokak szemébe csalt könnyeket. Ugyancsak sikert arattak a komandói Vadkála néptáncegyüttes táncosai is. A rendezvény szeretetvendégséggel zárult, az asztalterítést az Uzoni Református Egyházközség Nőszövetsége vállalta fel. Szerző: Bokor Gábor